FEEST

Zolang ons niets met zekerheid bekend is,
omdat er geen signalen zijn die zover kunnen komen,

zolang de Aarde nog altijd niet zo is
als andere planeten, dichtbij en verder weg,

zolang er niets te horen, niets te zien is
van ander gras dat door de wind vereerd wordt,
van andere gekroonde bomen,
andere dieren, aanwijsbaar als de onze,

zolang er geen echo is, buiten de lokale,
die zich in lettergrepen weet uit te drukken,

zolang er geen nieuws is
over betere of slechtere mozarts,
plato's, edisons, elders,

zolang onze misdaden
alleen met elkaar kunnen rivaliseren,

zolang onze goedheid
nog altijd niet op die van niemand lijkt
en zelfs in haar onvolmaaktheid uitzonderlijk is,

zolang onze hoofden vol illusies
doorgaan voor de enige hoofden vol illusies,
zolang ze alleen van onder ons verhemelte
ten hemel schreien –

laten we ons zolang in deze remise gasten voelen,
bijzonder en onderscheiden,
laten we dansen op de maat van de lokale band
en laten we maar denken
dat dit het feest der feesten is.

Wat anderen vinden, weet ik niet –
maar voor mijn geluk en ongeluk
is dit ruimschoots voldoende:

een boerengat, lichtjaren weg
van de sterren die welterusten zeggen
en nietsbetekenend
knipogen.

Wislawa Szymborska
vertaald door **Gerard Rasch**

Uit: Het moment (2002)
In: Einde en begin. Verzamelde gedichten
Uitgeverij J.M. Meulenhoff, Amsterdam (2011[13])

“ gras dat door de wind vereerd wordt”